

در جواز اصغاء نغمات اوتار و الحان

حضرت بهاء الله، حضرت عبدالبهاء

نسخه اصل فارسی

کتاب گنجینه حدود و احکام باب بیستم - صفحه 193

باب بیستم

در جواز اصغاء نغمات اوتار و الحان

در کتاب مستطاب اقدس میفرماید قوله تعالى: "أنا حللنا لكم اصغاء الأصوات و النغمات إياكم ان يخرجكم الأصغاء عن شأن الأدب و الوقار. افرحوا بفرح اسمى الأعظم الذى به تولت الأفئدة و انجذبت عقول المقرين. أنا جعلناه مرقاة لعروج الأرواح الى الأفق الأعلى لا تجعلوه جناح النفس و الهوى انى اعوذ ان تكونوا من الجاهلين." (بند ۵۱)

حضرت عبدالبهاء جلّ ثنائه در لوح لویز وایت شیکاگو میفرماید: "ایم رخ خوش الحان ، جمال ابهی در این دور بدیع حجاب اوهام را خرق نموده و تعصبات اهالی شرق را ذمّ و قدح فرموده. در میان بعضی از ملل شرق نغمه و آهنگ مذموم بود ولی در این دور بدیع نور مبین در الواح مقدّس تصریح فرمود که آهنگ و آواز رزق روحانی قلوب و ارواح است. فنّ موسیقی از فنون ممدوحه است و سبب رقت قلوب مغمومه. پس ای شهناز باوازی جانفزا آیات و کلمات الهیه را در مجامع و محافل باهنگی بدیع بنواز تا قلوب مستمعین از قیود غموم و هموم آزاد گردد و دل و جان بهیجان آید و تبتل و تضرّع بملکوت ابهی کند و علیک البهّاء الأبهی. عع"

و در لوح تنزیه و تقدیس فرموده اند قوله العزیز: "مانند الحان بدیع و آهنگ خوش هر چند اصوات عبارت از تموجات هواییه است که در عصب صماخ گوش تأثیر نماید و تموجات هوا عرضی از اعراض است که قائم بهوا

ORIGINAL

است با وجود این ملاحظه مینمائید که چگونه تأثیر در ارواح دارد. آهنگ بدیع روح را طیران دهد و قلب را باهتزاز آرد...."

و در لوح معلّم میفرماید قوله العزیز: "ای باربد الهی، هر چند سلف در فنّ موسیقی مهارتی نمودند و الحانی بدیعه بسرودند شهیر آفاق گشتند و سرور عشاق ابیات عاشقانه بالحن بیات بنواختند و در انجمن عالم نوائی بلند نمودند و در صحرای فراق باهنگ حجاز ولوله در عراق انداختند ولی نغمه الهی را تأثیری دیگر و آهنگ آسمانی را جذب و ولهی دیگر. در این عصر طیور انس در حدائق قدس باید آواز و شهنازی بلند کنند که مرغان چمن را بوجد و پرواز آرند و در این جشن و بزم ربّانی چنان عود و رودی بسرود آرند و چنگ و چغانه بنوازند که شرق و غرب را سرور و شادمانی دهند و حبور و کامرانی بخشند. حال تو آهنگ آن چنگ را بلند کن و سرود آن عود بزنی که باربد را جان بکالبد دهی و رودکی را آسودگی بخشی فاریابی را بیتاب کنی و ابن سینا را بسینای الهی دلالت نمائی و علیک التّحیّة و الثّناء. عع"

و نیز در لوح معلّم مزبور فرموده‌اند قوله جلّ ثنائه: "هو الأبهی ای عبد بهاء موسیقی از علوم ممدوحه درگاه کبریاست تا در جوامع کبری و صوامع عظمی بابدع نغمات ترتیل آیات نمائی و چنان آهنگی از مشرق الاذکار بلند کنی که ملاً اعلی باهتزاز آید. ملاحظه کن که نظر باین جهة فنّ موسیقی چه قدر ممدوح و مقبول است. اگر توانی الحان و ایقاع و مقامات روحانی را بکار بر و موسیقی ناسوتی را تطبیق بر ترتیل لاهوتی کن. آنوقت ملاحظه فرمائی که چه قدر تأثیر دارد و چه روح و حیات رحمانی بخشد. نغمه و آهنگی بلند کن که ببلان اسرار را سرمست و بیقرار نمائی و علیک التّحیّة و الثّناء. عع"